

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2302/2019
28.08.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Весне Поповић, Божидара Вујичића, Илије Зиндовића и Браниславе Апостоловић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петровић, адвокат из ..., против тужених ББ, чији је пуномоћник Весна Станимировић, адвокат из ... и ВВ, чији је пуномоћник Милош Стијеља, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 382/2019 од 17.04.2019. године, у седници од 28.08.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог ББ, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 382/2019 од 17.04.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог ББ, изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 382/2019 од 17.04.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1. 811/2017 од 13.11.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев. Ставом другим изреке, тужени су обавезани да тужиоцу солидарно накнаде трошкове исхране у току рада у износу од 74.037,00 динара и регреса за коришћење годишњег одмора укупно 27.765,00 динара, за период од 01.12.2014. године до 31.08.2015. године, у појединачним месечним износима наведеним изреком са припадајућом законском затезном каматом од доспелости сваког износа до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца преко досуђених износа са припадајућом законском затезном каматом.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 382/2019 од 17.04.2019. године, одбијене су жалбе тужених и потврђена првостепена пресуда у усвајајућем делу.

Против другостепене пресуде, првотужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији првотуженог као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11, 55/14). Наиме, побијана другостепена пресуда донета је у складу са правним схватањем Врховног касационог суда о постојању солидарне обавезе тужених да запосленима исплате накнаду трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Из изнетих разлога одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија првотуженог није дозвољена.

Тужбом од 26.12.2017. године, тражена је исплата накнаде за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора, са вредношћу предмета спора од 80.000,00 динара.

Према новелираном члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско – правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Будући да вредност предмета спора побијаног дела, очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић